

Som Følge heraf tillader Finantsministeriet sig at anmode Udvalget om at ville foranlede følgende Vædringsforslag stillet til Lovforslaget om Tillægsbevilling for 1872—73:

Under § 14 opføres som nyt Nr. 12, Finantsministeriet vedkommende:

Erstatning til Ciere af Landhartkorn paa Bornholm i Genhold til Lov af 12te Februar 1872, § 3, for Forskielse af Landstatten 2. a. 1872. 3,098 Rd. 92 St."

Dette Forslag tiltrædes.

§ 15.

(Finantslovens § 26.) Erhvervelse af Formue og Afbetaling paa Gjælden)

36) II. h. (Undersøgelser og Udarbejdelser af Planer m. V. vedkommende Jernbaneanlæg.)

Skrivelse af 29de Januar d. A. fra Indenrigsministeriet:

„Bed Finantsloven for 1871—72, § 25, Nr. 4, var der blandt Andet bevilget det fornødne Beløb, ca. 4,000 Rd., til Dækning af Præmier for det Projekt, der paa den heldigste Maade maatte løse en af Indenrigsministeriet udsat Opgave angaaende Udarbejdelsen af en Plan til en fast Jernbanebro mellem Aalborg og Nørresundby.

Da den Paagjældende Præmie, der ikke kom til Udbetaling i det nævnte Finantsaar, vil blive udbetalt i indeværende Finantsaar, skulde man hienstligst anmode det ærede Finantsubvalg om til 2den Behandling af Tillægsbevillingsforslaget for dette Finantsaar at ville stille Vædringsforslag om, at følgende Post optages i Forslagets § 15:

„Til Finantslovens § 26, II. h. til Undersøgelser og Udarbejdelser af Planer m. V. vedkommende Jernbaneanlæg ..... 4,000 Rd.“

Forslaget tiltrædes.

37) Til Nr. 11. (Anvendelsen af Løv til Driften af Jernbaner.)

Bed Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 25de Januar d. A. har Udvalget modtaget en af Baneingenieur Vistoft udarbejdet Beretning om Anvendelsen af Løv til Driften af Statsbanerne i Baiern. Denne Beretning er for omfangsrig til at kunne afstrykkes her. Da det imidlertid skjønnes at kunne have sin Interesse at fastholde Opmærksomheden paa denne Sag, for saavidt der mulig kan findes god Grund til nærmere at overveje og prøve dette Systems praktiske Anvendelighed paa Jernbanerne her i Landet, meddeles i Korthed de Hovedresultater, der fremgaa af Beretningen.

Det viser sig da, at der i 1871 paa samtlige Statsbaner i Baiern er brugt	Skjærtøv	1,999,000 Centner	i Alt Løv	2,186,000 Centner.
	Præstøv	187,000		
	Stenful	2,230,000 Centner		
	Bruntul	482,000	i Alt Kul	2,712,000 Centner.

Det ringe Forbrug af Præstøv i Sammenligning med Skjærtøv har sin Grund i, at Maffintilværlingen er Bleden forskaflet som mindre fordelagtig, og at man efterhaanden er vendt tilbage til den almindelige Skjærtøv som den fordelagtigste.

Med Hensyn til Prisforholdene ved Brug af Løv i Sammenligning med Kul, da ere disse meget afhængige af de forskjellige Fremgangsmaader, der anvendes, og især har Løvens Fugtighedsgrad Indflydelse i saa Henseende. Det har saaledes viist sig ved en Beregning af Prisen for Rørdampningen af en Kubikfod Vand, at de letteste Løveforter i Reglen ere betalte for dyrt efter Rumfang, og der tilføies, at de baierske Løvepriser vise sig i det Hele noget høiere end her i Landet, hvorimod Kulpriserne synes at være ikke ubetydelig lavere end her. Dernæst hedder det i Slutningen af dette Afsnit af Beretningen:

„Naar Skjærtøven desuagtet konkurrerer ret heldigt med Kullene paa de baierske Statsbaner, saa maa det utvivlsomt antages, at den danske Skjærtøv, der vistnok i Gjennemsnit er bedre end den baierske, og navnlig at vore gode Støtørv absolut maa kunne optage en helbig Konkurrence paa vore Jernbaner med de engelske Kul, i det mindste naar de nødvendige Forandringer blive gjennemførte, og Lokomotivpersonalet bliver fortrolig med Løvenes rette Anvendelse.“